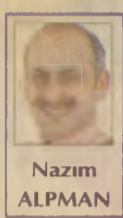

Nazım Hikmet ve Hatice Piraye Altınoğlu...16 yıllık evlilikte sadece üç yıl beraberlik...

Nazım Hikmet'in en çok sevdiği kadını öldü

Nazım ALPMAN

Piraye Hanım, Nazım'ına doğru yola çıktı. Acılarını içine gömdüğü, suskunlukla geçen bir ömrün ardından, sessiz sitemsiz!

BİR gün böyle bir yazı yazacağımı düşünür ürperirdim... Şimdi o gün geldi: Piraye Hanım öldü!

Nazım Hikmet'in "en çok sevdiğim kadını" dediği Hatice Piraye Altınoğlu ile tam 18 yıldır kapı komşuyum. Yaşı kırka dayanan kuşağın sadece Nazım'ın kitaplarından tanıdığı "efsane kadın" ile iyi bir dost olabileceğimi rüyada bile görsem inanmazdım. Onunla "zaman tüneline" girip ikili olarak yaptığım "kaçamakları" arkadaş sohbetlerinde paylaştığım kişiler de inanamayıp, hayretle sorarlardı:

"Piraye Hanım yaşıyor mu?"

Piraye Hanım, 1951 yılında ayrıldığı Nazım'dan sonra kendisini sessizliğe gömmüştü. Kimselerle görüşmeyip, kimselerle konuşmama-yı seçmişti... Gazeteci olarak benim de bu "sınırları" aşmama izin vermezdi. Mahalledeki "kapı komşusu" olarak ise konu sınırlaması getirmezdi.

NAZIM'LA ŞİLE'DE

Piraye Hanım'la daha çok yazları görüşüyorduk. Altunizade'deki evinin bahçesine baharla birlikte çıkardı.

Piraye Hanım akrabalarının bulunduğu üçlü dördü akşam çaylarında güncel konular üzerine konuşmayı tercih ederdi. Ancak ikimiz başbaşa kaldığımızda, bir anda 40 yıl öncelere uzanıverirdi. İlgimi tahmin eder, "Nazım'lı defterleri" bir çırpıda açırırdi. Bir yaz günü, kayınvalidemi ve oğlumu göremediğinden yakınlıkla sormuştu:

"Kaç gündür göremiyorum, sizinkiler nerede?"

Şile'de olduklarını söyleyince, bir anda "tarihe yolculuğa" çıkıvermiştik. Şile'de kayalıkların üzerinde bir gazino vardı, o hala duruyor muydu?

Evet duruyor ama, siz Şile'ye ne zaman gittiniz ki?

"Çoook oldu...1934 mü, 35 mi neydi, Nazım'la gitmiştik!"

Piraye Hanım, Na-

zım'a hala kızgındı. 16 yıllık evliliklerinin sadece ilk üç yılı birlikte geçmişti. Sonra "Harb Okulu Davası", ardından 13 yıllık Bursa Cezaevi serüveni...Cezanın son günlerine doğru, Nazım'ın Münevver Andaç'a aşık oluşu...Temmuz 1950'de tahliye. Ve 23 Mart 1951 yılında Kadıköy 2. Asliye Ceza'da boşanma...

Kaderin garip cilvesine bakın ki, "Nazım'ından" ayrılışının 44. yıldönümünde "bir namazlık saltanatla" bu dünyadan da veda etti!

Bir gün yazar Fusun Erbulak Güneş gazetesindeki köşesinde Nazım ile Piraye Hanım'ın aşklarını işlediği yazısının sonunu şöyle bağlamıştı:

"Nazım dorukta bir ilişkide yaya kalmış büyük bir şairdir!"

Piraye Hanım bu yazıyı duymuştu. Bana "O yazıyı bulsam da torunlarıma okutsam" demişti. İki gün sonra bir pazar sabahı elimde Erbulak'ın yazısı ile sabah

kahvesine gitmiştim. Oğlu Memet Fuat'ın eşi İzgen Hanım, haber vermek için yanına gidiyor, "Piraye Hanım hadi giyinin Nazım geldi" diyor. Piraye Hanım'ın birden kaşları çatılıyor ve hışımla soruyor:

"Nazım mı, niye gelmiş ki?"

İzgen Hanım gülererek yanıtıyor:

"Senin Nazım değil, bizim Nazım geldi!"

Birlikte gülüyorlar. Biraz sonra Piraye Hanım balkona geldiğinde, içerdeki olayı bir kez de kendisi anlatıp, şöyle diyordu:

"Demek, o anda, onu düşünüyordum ki birden öyle kızıvermişim!.."

Yıllardır dinmeyen bu öfkenin içinde, ölmeyen bir aşkın da saklı olduğunu görmemek mümkün mü?

Hatice Piraye Altınoğlu dün, semte adını veren büyük dedesi Altunizade İsmail Zühtü Paşa camiinde kılınan öğle namazından sonra, Nazım'ına doğru yola çıkıyordu. Acılarını içine gömdüğü, suskunlukla geçen bir ömrün ardından, sessiz sitemsiz!..

